לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורים אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל מהן אחד והשאר מצטרפין לגורן אחר והתניא תשעה עשר טלאים לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורין אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל מהן אחד והשאר פטורין הרגמה רב הונא בר סחורה קמיה דרבא בריגלא א בדיר שיש לו שני פתחים עסקינן ויצאו ט' בפתח זה וט' בפתח זה דהאיך חד חזי להכא ולהכא ולישני ליה כגון שמנה תשעה וכי מטא עשרה קרי חד מרישא קסבר עשירי מאליו קדוש ולישני ליה (א) בגורן א) ומנאן זוגות זוגות קסבר עשירי למנין בהמות הוא קדוש אר"נ בר יצחק זכאי אימיה דרב הונא בר סחורה ג) דשני ליה (ב) שמעתא בריגלא בשמעתיה: **מתני'** יצאו שנים כאחת ב מונה אותם ג) שנים שנים מנאן אחד תשיעי ועשירי ד) מקולקלין ה) ו) קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין התשיעי נאכל במומו והעשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים ועושה תמורה דברי ר' מאיר א"ר יהודה וכי יש תמורה עושה תמורה ג) אמרו משום ר"מ אילו היה תמורה לא היה קרב קרא לתשיעי עשירי ולעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אין אחד עשר מקודש ד) זה ה הכלל כל שלא נעקר שם עשירי ממנו אין אחד עשר מקודש: **גמ'** אמר ר' יוחנן ו מנאן זוגות זוגות קינטרן קינטרן עשירי ס) למנינו הוא קדוש (ג) למנינו מאי רב מארי אמר ה למנין שלו הוא קדוש רב כהנא אמר למנין בהמות הוא קדוש תנן יצאו שנים כאחת מונה אותן י) שנים שנים מנאן אחד תשיעי ועשירי מקולקלין בשלמא למאן דאמר למנין שלו הוא קדוש משום הכי הוו תשיעי ועשירי מקולקלין (ד) י) ולעשירי קא קרי ליה תשיעי ולאחד עשר עשירי אלא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש לתשיעי תשיעי קא קרי ליה ולעשירי עשירי קא קרי ליה אמר לך רבי יוחנן כי אמינא אנא היכי דאיכוין ס) לאפוקי זוגות היכא דנפק ממילא לא תא שמע ט מנאן למפרע עשירי שבמנין הוא קדוש בשלמא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש שפיר אלא למ"ד למנין שלו הוא קדוש עשירי חד קרי ליה אמר רבא הואיל ואיתיה במנינא פרסאה דקרו לעשרה חד:

רש"י

לא יאמר אברור עשרה. הכחושים והשאר פטורין משום דלא נשתיירו אלא חמשה דלאו בר עישורי נינהו: **אלא כונסן לדיר.** כולן בין כחושים בין שמנים. ותרי מילי אשמועינן חדא דאינו יכול לברור הכחושים וחדא דאע"ג דלא נשתיירו אלא חמשה לא מצי למימר דליהוו פטורין לגמרי אלא מצטרפין לגורן אחר. וכמדומה ס) דלא איצטריך למימר דהא אמרינן לעיל (דף נו:) דחמשה לפני הגורן וחמשה לאחר הגורן מצטרפין לעשרה אלא הכי פירושו לא יאמר וכו' והשאר ליהוו פטורין עכשיו שלא אכניס כדיר עם האחרים ואע"פ שהגיע הגורן אוכל למכרן ולשוחטם הואיל ולאו בני עשורי נינהו דאין הגורן קובע אלא דבר הראוי למעשר והנך חמשה לאו בני עשורי נינהו אלא כונסן לדיר כולן ביחד ומוציא עשרה והשאר מצטרפין לגורן אחר על כרחו שהוקבע כדיר למעשר ולא יוכל למכור ולשוחטם: **בריגלא.** בשבת שלפני הרגל שנו דורשים הלכות הרגל: **דהיאך חד.** שנשתייר באחרונה הוי מנין הראוי בין להכא ובין להכא ופוטר את כולן והוא עצמו קדוש הוי בין שיצא בין שנשתייר באחרונה דעשירי קדוש מאליו: **קרא חד מרישא.** שלא קראו עשירי אלא התחיל למנות כשהתחלה אחד שנים שלשה ונמצא דהתשעה עשר היה עשירי ואפילו התשעה שמנה מתחלה נפטרו במנין הראוי: **מאליו קדוש.** אע"פ שקראו אחד ונמצא שהתשעה אחרונים לא יהו פטורין: **זוגות זוגות.** שנים כאחד וזוג עשירי לא היה רק אחד ויפטרו כולן במנין הראוי דההוא חד בתרא חזיא להכא ולהכא: **למנין בהמות.** דלא אזלינן אחר פיו שאומר אחד שנים אלא אחר בהמות שהוציא וכיון שהוציא חמש זוגות שהן עשרה בהמות הוי חד מינייהו קדוש ולינך ס) כולן דהוציא לאחר כן במאי ליפטרי הא לא הוי מנין הראוי: **וכאי אימיה דרב הונא בר סחורה (ס) דאפנייה ליה לרבא בשמעתיה.** כלומר זכתה אמו של רב הונא בר סחורה שילדה בן כמותו שידע לתרץ לרבא שמועתו מתוך הדרשא ותרצה לו בשיטת שמועתו דהא) דקאמר לעיל (נט:) מנין הראוי פוטר והכי קא מתרץ רב הונא הכא חד חזי להכא ומזי להכא: **מתני' תשיעי ועשירי מקולקלין.** כלומר אותו שקרא הוא תשיעי דהייט עשירי ואותו שקרא הוא עשירי דהייט אחד עשר עומדים לקלקלה שהוא סביר על התשיעי שהוא חולין ועל העשירי שהוא מעשר ואם עשה כן ולא נמלך בב"ד הרי הן ס) מקולקלין כדקתני סיפא קרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי העשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים. פ"ה הויין מקולקלין דלא חל עליהן קדושה ליקרב אלא נאכלין במומן דאע"ג דבעלמא אם קרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי העשירי קרב מעשר והאחד עשר קרב שלמים כדלקמן הני מילי היכא דלא טעה אלא מתשיעי ואילך אבל הכא פ) כל המנין י) למעלה מתשיעי דקרא לשמיני שביעי ולשביעי ששי או לתשיעי שמיני לא הוו עשירי ואחד עשר קדושים ליקרב הואיל וטעה כל כך והא דקתני יצאו שנים כאחת לא איירי מתשיעי ועשירי דהא מתשיעי ואילך קמפרש רבא דינא בגמרא (ע"ב) אלא הכא איירי כגון שיצאו שנים בשמיני וקראן שמיני או נמי יצאו שנים בשביעי וקראן שביעי והא דקתני לקמן מנאן למפרע העשירי קדוש ההוא כדמפרש טעמא פ) דמייתי לה במנינא דפרסאי דקרו לעשרה חדא. ולית דמפרשי משום הכי מקולקלין דמיירי כגון דנתכוון למנותן אחד ונמ' נזירות כפ' ב"ש (דף לב.) אמרינן גבי מעשר טעותו ולא כוונתו ולא נהירא משום דא"כ אפי' קרא לתשיעי עשירי') נמי ליהוי מקולקל בלא יצאו שנים כאחת ועוד למאן דפליג התם דאמר טעותו ואפי' כוונתו מאי איכא למימר. ובנמוקי ר' ל) מגלתי דמקולקלין היינו דקדושה חלה עליהן ל) ומספקא ליה אמאי נקט לשון מקולקלין והכי נהירא טפי ואיכא למימר דפלוגי קמפרש במשנה עצמה מ"ט מקולקלין משום דקרא לתשיעי עשירי וכו': **קרב שלמים.** בגמ' (ע"ב) מפיק מקרא: **וכי יש תמורה.** לאחד עשר שקראו עשירי הייטו תמורת מעשר ובמס' תמורה (יג.) גמרינן דאין תמורה עושה תמורה משום דכתיב תמורתו (ויקרא כז) ולא תמורת תמורתו: **אילו היה תמורה.** אותו אחד עשר לא היה קרב דתמורת מעשר אינה קריבה כדגמרינן במס' תמורה (כא.) מ) מעשר העברה העברה מבכור ובבכור דרשינן הם קריבין ואין תמורתו קריבה אלא ודאי מדקרב שלמים הקדש גמור הוא ולכך עושה תמורה כדין שלמים אחרים: **ממנו.** מן הי' עצמו: **גמ' קונטרין.** למאות שמנה כל מאה ומאה ביחד: **למנין שלו הוא קדוש.** מנין י' שהוא מונה שלאחר שמנה ט' מאות הוי הק' עשירית קודש: **למנין בהמות.** דלא אזלינן בתר מנין שלו אלא כשמנה ה' זוגות בהמות שהן י' בהמות הוי מיד י) מעשר בתר מניינו: **ולי' י' קא קרי ליה.** הלכך קא קרי ליה לאו דוקא אלא כלומר אמאי מקולקלים הא אמרת דט' למנין בהמות הוי ט' וי' הוי עשירי דלא חיישינן ל) למנין שלו וכיון דלא חיישינן י) אחד עשר שהוא קורא עשירי ועשירי שהוא קורא תשיעי אמאי מקולקלין ליהוי אחד י) עשר שלמים ועשירי מעשר: **היכא דנפק ממילא לא.** אמרינן למנין בהמות קדוש אלא בתר מנין שלו נמי אזלינן: **מנאן למפרע.** שהראשון שיצא קרא עשרה והב' תשעה והג' שמנה וכן כולם עד אחד העשר שבמנין שקרא אחד הוי קדוש:

ריש"י כת"י

והתניא וכו' והשאר פטורים. ולא אמרת מצטרפין לגורן אחר: **ברגלא.** בשבת שמוליכין הלכות הרגל ל' יום לפני הרגל: **להכא ולהכא.** ומפטרי האחרים במנין הראוי: **וכי מטי עשרה.** ובעי למקריי' י' קרייה חד כמרישא והתחיל למנות אח"כ ב"ד והוי אחרון שהוא י"ט עשירי למנין אחרון ונפטרו בי' וט' ג"כ נפטרו במנין הראוי ול"ל לאוקמא בב' פתחים: **קסבר מאליו קדוש.** אע"ג דקרייה חד והט"ס אחרונים לא הוו להו שום פטור הלכך אוקמוה בב' פתחים: **ולשני ליה כגון שמנאן זוגות.** כשיצאו ב' קרנהו תרי וכי מטי לט' נפקי י"ח והט"ס יצא בעשירי הלכך כולן פטורים דכל זוג וזוג איכא חד דמפטר בי' אחרון יחד דלא מפטר וכיון דאין יודעין איזה ט' מייבין כולן פטורין כדקתני מתני' (נח:) קפץ אחד מן המנויין לתוכן כולן פטורין: **קסבר י' למנין בהמות קדוש.** דמן ה' זוגות דאשונים הוי ה' האחרון קדוש ואע"ג דהוא קרייה ה' ותו לא מפטרי ט' אחרונים והט' הוי חייבים ודאי: **אמיה דרב הונא.** וזכתה לבן חכם כמותו: **דשני ליה שמעתא.** לרבה: **בשמעתיה ברגלא.** שעלתה בידו תירוץ ההלכה לפני רבו בשמעתא דרביה למנין הראוי וי' קדוש מאליו ברגלא שהיו העם מרובין ויצא טבעו: **מתני' יצאו ב' כא'.** זה אצל זה כרוחב הפתח מונה אותם ב' ב' כאלו יצאו זה אחר זה: **ט' ועשירי מקולקלין.** יצאו ב' בט' או בי' ומנה לשניהם כא' נמצא שהט' לחשבונו הוא עשירי לבהמות והי' הוא י"א ומשה"ה הוו מקולקלין מלהקריב וירעו ולא דמי לקרא לי' ט' ולי"א י' הי' מעשר וי"א קרב שלמים דהתם נפיק א' א' וכי מטא ט' קרייה עשירי וי' קריי' תשיעי וי"א עשירי מבריל לכ"ע שהט' ט' והי' י' ולאיהו הוא דשוגה ס) וטעה הלכך קדוש העשירי במעשר גמור ושלפניו ושלאחריו קדושים מגורת מלך כדר"מ לקמן אבל הכא דיצאו ב' כתחלה כיחד דדמו כא' ולא מבריל עשירי הלכך לאו מעשר גמור הוא מאליו וכדאמרינן פ) איהו נמי לא הוי הלכך מקולקלין. ואית דאמרי להכי לא הוו קדושים גמורים עשירי מעשר וי"א שלמים משום דמתכוין הוא דלא טעה ואמרינן במס' נזיר בפ' (ב"ש) ב"ש אומרים הקדש טעות הקדש (לג.) גבי מעשר טעותו ולא כוונתו וטעות הוא חדא דר"ע אמרה ואיתותב ועוד דשמעתא וסוגיא דהכא בגמ' לא מתוקמא בהכי שפיר: **וכי יש תמורה עושה תמורה.** סבר ר"י דהאי י"א הוי תמורה דהאי י' כ"ל) זה יהיה תחת י' דמי ואין תמורה עושה תמורה דכתיב והיה הוא ותמורתו (ויקרא כז) ולא תמורה דתמורתו כפרק קמא דתמורה (ה:): **אמרו משום ר"מ.** אינה תמורה שאם היה תמורה לא היה קרב דתמורת מעשר אינה קריבה במס' תמורה בפ"ב אלו קדשים (כא.) דכתיב לא תפדה כי קודש הם (ויקרא כז) הם מוקדשים ולא תמורתן ובבכור כתיב וילפי' (מעשר) מינה: [גמ'] **זוגות זוגות.** לב' מנה א': **קנטרים.** שהיה מונה עד מאה וקורא אחד וקורא ב' וכן עד אלף: **למנין שלו.** לזוגות זוגות קדושים ולקנטרים קדושים מאה העשירייי': **למנין בהמות.** זוגות זוגות קדוש אחרון שבזוג אע"כ ולקנטרים קדושים אותם היוצאים בפתח עשיריים כגון בכל ק' וק' קדושים י' ואם ניכרים הרי טוב ואם לאו ירעו כולן: **בשלמא למ"ד למנין שלו.** חלה הקדושה מש"ה חלה קדושה קצת על הי"א שקרא י' וב' מקולקלים דלי' קרי ט' ולי"א י' ול"ד היכא דנפיק זא"ו וכי מטא ט' קרי ליה עשירי וכי מטי י' קרייה ט' דהתם מבריל י' שהוא י' גמור וקדוש קדושה ליקרב: **אלא למאן דאמר למנין בהמות קדוש.** ויכתר מנינא דידיה לא אולינן מידי בילא זוגות זיגות אמאי מקולקלין להויא (לבהמות עשירי גמור וכו')

כשתירצה לו בשמעתיה דרבא דאמר מנין הראוי פוטר: מנאן אחד. לאותן שנים התשיעי והעשירי מקולקלין דתשיעי הוי עשירי ועשירי הוי אחד עשר ושלמים ומעשר מעורבין זה בזה ואין נאכלין במומן דשלמים אית מנייהו חזה ושוק לכהנים ומעשר אין ממנו חזה ושוק לכהנים אלא אימורין למזבח ואי יהיב מיניה חזה ושוק לכהנים קא מייתי קדשים לבית הפסול דשמא כהנים לא היו מניין לאוכלו מפני שיש להן קדשים אחרים ומשיירין אותו חוץ לזמנו ונמצא באין לבית הפסול דהא חזה ושוק דמעשר ודאי מותר לישראל הלכך לית להו תקנה אלא שניהם ירעו עד שיסתאבו ויפדה האחד של שלמים במעות ואחר עושה תמורה והלא אין ממירין וחוזרין וממירין: אמרו משום ר' מאיר אילו היה תמורה לא היה קרב. כלומר ודאי דאין תמורה עושה תמורה והכא דאי אחד עשר לאו תמורה היא דלא הויא כשאר תמורה אלא שם מעשר איקרי עליה ולהכי קרבה אבל אי הויא תמורת הגוף של מעשר כדרך שאר תמורות לא הות קרבה דהא גרסינן בפרק ראשון של מסכת תמורה תנו רבנן לא יבקר כו' עד רבי אומר למה יצא מעשר מעתה לדונו בתמורת שמו ובתמורת גופו לומר לך תמורה שמו קרבה תמורה גופו לא קרבה. והאי אחד עשר תמורת שמו היא ולהכי קרבה ולהכי עושה תמורה דליתה כשאר תמורה דשאר תמורה תמורת הגוף הויא:

א) צריך למחוק

Torah-Box.com diffusion du judaïsme aux francophones